

Marie

18.7.1929 - neděle - Tereka

Dopravd na tábor byl poměrně zadovolený. Nejdůvěr se sotíela dcera v každém protokolu hledala tanečky, potom jmenem čekali až hodinu na klavírku na deštník a dalších padesát minut v Táboře. Letos letos všem pochodovali i členové bylo Haly, Hana, Klára, Monika, Tereka, Mety, Kandy, Božena, Kája, Pilous, Hilda, Lada, Luryta, Pěta, Vášek, Lenka, Puntík, Pavel a jo.

Když jmeno v Materiálu nebylo v tabuli zjištěno jmeno s Pavlem, že nejsou mezi když jít. Ještě máme ty děti - aspoň někdo to chodí každý rok. Cestou všichni se dočítali akoráty Monice, který každým sběhem měl když mluvil. Za reprezentační společnosti Pilous (snad je to všechny my londit nějakou informaci) ne Paveli v námi nakonec dostal až ke Stádlecům - patří mu můj měly odoliv, protokol mikrofon a všichni mluvili překladek k tomu bylo spontánní ohlasy. Tam jsme se setkali s Bohumírem Šifon a Tomášem. Představili nám svého syna Bohumila (raportu na balejkáře Vaška). Tzadne se nám nekomplikoval přechod přes hranice - plánovaný na pondělí odpoledne - polodne a následně. Neponohl ani třetího středečky nebo podobně. Nejvíce.

Přes hranice všichni měli povolit procházení nějakým občanem.

Přes hranici plán byl přiblížen co nejrychleji do Stádlic a my jsme se střelbe stáhli. Dělníci po prvních střelbách stáhli střely až když se rozhodly se je obejít lesem. Mě a Pavla měli stáhli provést náš (naši lenčíky zjištěny), stáhli my anděl. Pak jsme chtěli na děti na Indiánské rezervaci. Celá věc se zde rozhodla protištělo protokolu dětí se rozhodly pro dětí obdržet také ne na jiné denítele mimo střely nejen nám ale i většině občanů a všechna dovedla do místnosti - kde lidé byly sádili. Také zahončali, hrály hru a myslíli jsme. Po přání všechny na nás ale myslí policajní auto a všechny děti byly mě. Policie je zastírala na noc do hengámu a pak dozvěděla je voda na řece.

18.7.1929 - Lenka

Za příjmeněho pojednána jméno myslí na nás, když byl v 11° hodin
Po albertkendových projevích jméno myslí třebaže do anta
a jeli jméno měla některá a byvalého chloubou. Tam jméno
dohrál smátkou a hysterickou, dokud jméno nepřestalo na topi
nás je opakován u byvalého chloubou. Ponad něho se dala a pak
přišel můj otec a my okamžitě končím dítě a přebrouzován. Po
končení dítěho, z jedné strany můstek (dítě oproštění
mě blízké a odpůdě za zemřelým nebo nebezpečným apod.)
a z druhé strany nereleto (rodice mají tři tydny klidu)
končí jméno nás všechny a všechny jsou. Jeli jméno
francouzské na Hlavní. Od když jméno ještě koupil a jedinou
přeshraničním až do svazovky, kde dobydle myslí půjčené.
Sklí jméno do klenou cestu do lásky ale o lete nad řekou Brezovou
jsou nás všechny všechny. Po když jméno měli přijít
američtí hraniční orši aby nás nás všechny po hranicemi
Ať už jméno nás hodí všechny. Vedení v tomto místě bylo
hodně myslí půjčené. Ale zavolali jméno jiné co a jake a všechno
bylo rychle. Skli jméno k potoku co odděluje (indianštinou
o nás) končí. Tam jméno se dohodly, že když je nás
zbratice, tak se je polousmě uplatit dnešním jménem penězi.
Po Lichově polibku (pro informaci - když nám pomohl
a přišel, je nás i když nás, když myšlenky a dítě - a nás všechny)
jméno myslí měl takové. K nás všem, kterí už všechni
cestu hledali a také nás půjčili kleknout nás nem a
nás sice nad hlem jako v těch pojednáních američejch filmů.
Sebrali nám peníze a nás všechny nás do dodávky, která tam
přijela jakmile zbratice zavolaly a sakra tam
nás měl také mi to připravil jake na zatečení přepravilo filmu
Abych to zbratice - po nás když chodí když chodí všechny
nás všechny měl, měl nás všechny do dodávky a odváli do
nás zbraticeho klobouku. Myradili nás a hangárem, kam nás následují.

postali (jistě když cestě, nio fakt dříve bylo - záhada
zem ~~zákona~~ zákonem načež se to samozřejmě očko
z majitely - ☺ ☺). Po tom co nás všechny napadlo do toho
nehorádat až překvapeně téměř černého hangáru, po pak
zmatených myšleních a když se všechno smělo do hangáru
neslo manžemtele! Nejdřív se marnili vysokou odlehlou jone-
když vyskočili, že jone a Albatros - Česka ne je zámož-
nosti vlastit takto anglicky. Nejdřív teda mluvil řečí,
cože Robin. Po trojcírkách jone ho dosáhl pro vše na spánu
(pač jone spali v tom hangáru) a možný jone vyzkoušel pánské
lidského potisku. Po uchopení do hajzlu jone všechny opak
ale usmrtil jone až po pak všechny přichodily, když
a jednou horší fláisce. Jo a jistě po pak hledaly.
o kousec 1. dne.

19.7.1929 - pondělí - Píšoucí dítě + Je Mač

Vstali jme s hangárem. Mal gramofon. Hlídce mě mohou ne
sintoske' u kuchy a hledat nám parodovat tajemny mydlokařské
pracky tím že nikomu povídá. Práci totéž bylo nezděm
- moje i legalní přistěhovalci.

Celý den se stáválo a pracovalo. Bylo vedro a ~~krásně~~
vedro a vedro a když jalo půdavek vedro.

V kuchyni je tentokrát Šmrkla a Jirka - dočela jin
to jede. Zavedla bodrovací systém kuchyně - mají na
"line" tři esaily ^{super silný} ^{smile - smiles} ^{nejsilnější}. Po jídle mě
kádly venku koukaly a přinášeli ho dle moje chuti.

Po jídle se opět pracovalo - řeřif zvolával občasné
práci a ti ji tajně zadávali přistěhovalcům tak aby
o tom řeřif nevěděl.

Za celý den se dostanech stany, mykaly plušáče
a vlnařské, pánské (latince), odpadárky a
míbee už udělalo spontáne práce.

Jo a ještě - přistěhovalcům platí ubytování a nějak
pedagogické střítky. Musíjí mě mydet na plávání a
čekat na sonci.

Dane Luigi di Brusnice (obchodník s realitami) se
domluvost se starostem a řeříkem a nějak přistěhovalce
vykonávět nové stanovy.

Btve' - odpoledne se ještě hrála Bláhovna - kytarist
Uži, tisíci za zimní showříky když a poslední byli linky

20.7.1929 - üterig - Terka

Vlhoucili mě's opět svého gramofonu. Běželo se na
zocaricku, zavírky byly a smídati. Dopoledne
se ještě dál pracoval a přistěhovával dál ilegálně
vydělávat na pravidle, protože kdekoliv pořídil mě sasedat
sobě. Do druhého dne měli všechny podplaceného
pravidlo. Aby totiž (která jela pro ilegální přistěhovance)
přijela až po čtvrtém, bylo nutné rovnat ji' ponou
mohutnou a pravohu správu. To se nejdříje podle
listem pale vydala a až se konečně vrátila. Ale
podlelo se. Pořád je kvůli vedre. Přesto se všechno
sasedl a když se ctihozdravým sondcem Sunthem.

Imigranti působí se svátečním obléčením, všichni upraveni a rozehlí v soudním sále stoli (jde o ženy). Po krátkém závěru, kde nelze věštiti povle į řeři - které byla zamítнутa, dosahl advokát ženy všechny svých požadavků a imigranti dostali jeho povolení k počty, takže pracovní problem je, jak soudní soudce rapsoratka jsem my ho totiž da mít pro všechny vše, které všichni slavnostně a ohně dostali od řeři.

Norim občasnému také přibyly práva, ale také povinnosti.

Například došikem řečeného hledce, platí mì sami
za jidlo a sami mì od knigohospodářství pronajmout stan

P.S.: Byla otevřena banka, do které byly přinášeny ostatní peníze - nikt do sebeží - třebaže je bezpečný.

středa 21. 7. 1929 - Terka

O první hledce došlo k vybavení banky. Podle mědka
Péti se v Banu otevřely dveře někdo z nich ujel a
pak ohýbel ruce jako hřesáči (byl to polus a střelná ale
zloděje zradila zbraň) a „dálečný“ svět. Šerif následně
a rovnou spustil, že teror je právodí. Podle dalších
mědka byla zloděj řečena a to nejprv značná
Bonnie Parkerová - přítelkyně Clyde Barrowa, který se
kapodionu neobjevil - že by se dala na sovovou dráhu?
No kaidopádne se jí policie sečtytka.

Ráno po slavnostním otevření výklenku a kandidaci řednice
a místní se pojedou ve všechnu řadu řeči se starostem
povedlo sňhat nové dollary. Jejich původ měl být kladák
Šerifa a novými adepty ne policií. K přidání mělo
dopravit na Städleckém mostě, kdežto vede přes Rio Grande.

Policisté dostojněho pořizovali na most pěšinu.

Na koso mostu Uprostřed mostu ho dohnali dva kluci
jeden neidentifikovatelný a jedna identifikovatelná - Bonnie.
Během tam řeči a složek se uželi schvatit a sloupy.
Pěšinu sňtak na mostě. Sbývalo se k přestřelu.
Za řečem dobehli adepsi na policii - tříky, kandy a Puntille,
schvali se za řeči a vratili se k místu sňtak a hodili je z mostu
do rody, kde je zjistily aby byly členové džentl. Nešlo však
uželi uplně o sebe Bonnie na količkách. Vedeni džentl
běželi za Bonnie, aby ji zajali. Ale nepovedlo se. Řečenost
se dostala myslí, že myslíla den kon svátku a ne kůla
jejich životy. Nikdo tak neříkal kůlu a i pěšinu byly zaháněny.
Po oknem všechny členy myslily se narobí spět do tábora.

A možná byl nejlepší program. Píkoni byl ohříván
klínkem pod dolorem řeči svítily pěšinu.

P.S.: Píkoni dostal tři pohledy.

22.7.1929 - čtvrtek - Terka + Ora

Bud'ček. Rosička. Smidánek. Hajka. Hygiena.

Přeházení pojach! ↑.

ASI: Díra

Díra

Nejspis:

Díra

Díra

Výcvik

Díra

pohorie

Díra

- stříba, dráha, běh ..

OTBĚD

Polední klid.

Služba - rádosti.

Horačka - spontána

Monchy - čím dál tím víc.

Monchy - potád otramejší.

Kouzlo - užívají?

Otevření půjčovny kravat.

Vyvěšení plakátu na Tanecni večer.

Tvorba ~~posto~~ podobání obrazů

hra - přehazování rady přeshlížením duchodců.

- Pořadí - Vydry → Vlci → Lisy

Zliti všech co zůstali suši?

Serif naposled -

Zmizela leckyně → večeře pozdě.

k večeři pásavci na ohni.

Hygiena. Hudba. opačně

Večeřka.

23.7.1929 - pátek - Třešňa"
Budíček. Rovnáčka. Vlajka. Hygiena. Snídání.
Prašky. Výcvik policie. DFERO.
DFERO!

DFERO.

Odpoledne byla soutěž na
družinku - dostali si ukládky a
měli jít se na nich 30 metrů hodit. Až.

Za všechny musím říct, že to bylo dost
těžké - extra pecho, že se mi už od
~~před začátku~~ byla hysterická a všebeč
nevěděla co s tím mánem dělat.

Ne, že by to nebyla stranda jen
jen se děsila toho, když to spadne
na hlavu - pro příště ~~po~~ - pohled zezadu.

- Vyhrali ~~ty~~ ^{risby}, park byly ~~ty~~ ^{výrobky} a nám,
kterým to bylo asi patnáctky, že bylo
těžké místo.

- Na dnesek byl plánovaný Tanecni večer,
ale pro nepřízni počasí byl odložen
na zítro.

24.7.1929 - sobota - Naty

VZBUDILI JSME SE POZDĚ. DOST PRŠELO, A HUSETI JSME SI VZÍT
PLAŠTENKY A GUMOVKY. DO NĚKTERÝCH STAVŮ MATERKO.
RAÑO BYL SRAZ V JÍDELNĚ. K SNÍDANI BYL CHLEBA, NEBO
JEDNOHŘÍK S POMAZÁNÍKOVÝM MASLEM. BYLO TO MOG DOBRÉ,
ALE OBLÍBENĚJŠÍ BYL ROHLÍK. PO SNÍDANI NAH
JERIF ŘEKL, že kvůli kritické situaci města, budou
UŽ NOVÝ POLISTÉ JMENOVÁNI, aby ochránily město.
POSTUPNĚ PŘESTÁVALO PRŠET A POLICISTÉ SI MĚLI
JÍT UDĚLAT OBÚŠEK. (JAICO ZBÍRÁN) DĚLALI JSME TO S
PAVLEM. KAŽDÍ SI MĚL NAJÍT KLACKU, ABY BYL STŘEDNĚ
Tlustý a středně krátký, a potom se navlékl
do takového rourovitého těsnění a přilepilo
se to ke klacku lepenkou. (černou.) Kousek
klacku byl vidět, a okolo něj byl obrázán
provázek, aby se dal obúšek povesit na ruk-
u. A obúšek byl na světě! Potom byl oběd.
K obědu byla velmi pálivá polívka, a něco co
vípadalo jako gulaš, ale gulaš to nebylo. Každop-
denně to bylo možně dobré. O poledne, když
hodně lidí hraje v bang, protože už zase
pršelo. Po poledni když se stala velká událost.
Byli totiž pasováni všichni policisté. (budoucí)
Všichni si vzali sváteční občecení a sejli
jsme se v jídelně. Tam jsme složili příspěvky.
Potom jsme se vytiskli i Americkou vlajkou.
Pak byl proveden moc dobrý krok. Sváčina.
K sváčině byla bublanina a něco jako bá-
bovka od kašíné mamky. Věm moc chutnalo.
Pak jsme, ale dostali žádostkovující zprávu z
kuchyně. Někdo nám tam nechal výhrubný dopis, a
pak, až jim (těm zlím) dáme hodně peněz z banky.

KUCHYNĚ TO ZNEPOKOJILA, A MÁLEM SE DOKONCE
ODSTĚHOVALI!!! NAJTĚŽÍ JSTE JE UCHLAČHOLILI, ABY
ZUŠTALI. POTOŘ NÁH, NA LUIGIAHO POZVÁNÍ, PRÈEDVEDL
JEDEN NOVÝ PRÈISTÈHOVALEC JAK STAVIT PEĆ NA PIZZU,
PROTOŽE JE MOC DO-BRÁ! POTOŘ JSME JI TĚDY JI STAVET.
NEJPRVÉ BYLI POTRÈBA CIHLÝ, PROTO JSME PRO NÈ TAKÉ
JELI, ALE MOC JSME JICH NEPRINESLI, PROTOŽE UŽ
ZAZVONIL ZVONEK NA VEČERÍ. K TEŽ BYLA RÝZE.
TO BYLO TAKÉ MOC DOBRÉ. PAK JSME SE POZVÈDÈLI, ŽE
V TOM VÝHICUZNÉM DOPISU POUKÁZALI NA STAN ČÍSLO
 PROTO VÍLCHMI POLICISTI JU PROHLEDÁVAT TEN
STAN. NEJDŘÍVE JSME TAK NIC NEMAJLI, ALE POTOM
TAM BYLI JEŠTE NĚJAKÉ MACÉ DÙKAZY, PODOBNÉ
TĚM DOPISU. TY JSME DALI DO OBÁLKY A BUDOU SE
JEŠTE JTUDOVAT. PAK ZAČALI VELKÉ PRÈIPRAVY. MĚL
TOŽ BÝT TANEČNÍ VEČER! TANCIL SE TWIST.
KUCHYNĚ NAŘÍZALA OBÈERSTVENÍ. VÍTE Z OVÉ
TANCE TWIST BYL ^{TERKA,} PONTIK A KOUDY, A KRÁLEŇ A
ICRÁCOVNOU VEČERA BYLA MATY A PĚTA. (TEN PĚTA).
SLUŽBA PAJC HUSELÁ JEŠTE UTÍRAT MÁDOBÍ, ALE
OSTATNÍ JCI PO TANCI SPAŤ. HLAVNÍ CENOU BXLO
DESET POLARŮ, A BROSKVE. USNULI JSME POHÈRNĚ
POZDĚ.

25. 7. 1929 - NEDĚLE - NATY

VZBUDILI JSME SE TAK NEJAK NA CAS. DALI JSME SI ROZCVÍČKU, A K SNIŽDANI BYLO MUSLÍ. KUCHYNĚ CHTĚLA ZNOVU ODEJÍT, ALE NAJTEŠTÍ JSME SI PŘEMLUVILI. ALE SMÍDAMÉ STAČA TŘI DOLARY A PODÁVACÍ SE ČA MOSTĚ. (KA TOU PŘES POTOK). TY MUSLÍ BILI MOÓC DOBÍZE A ÚPLNĚ VŠICHNI DALI SUPER-JÍNAKOZNÍ. PO SNIŽDANI JSME JCI DÁL STAVĚT PEC NA PIZZU. JCI JSME PIZO CIHLY. JIRÍK JEL NA MOTORCE Z MĚSTA. UŽ JSME BYLI SKORO TAT, KDYŽ JSME ZNÍČEHO NIC USLÝJELI VÝSTŘELI. BYCO TO SLYŠET OD VEĽKÉ LOKY KDE PARKUJÍ Všechny auta. RYCHLE JSME TAM BĚZELI. POTOM NAM REICHLI, že JIRÍČKA ZASTRÈLIL. A ABY TOHO NEBYLO ITALONASLÍ JSME TAT NOVÝ VÝHROUŇ VZÍCAZ, O PENÍZE, A KDYŽ JE PRÝ NEDÁZE, ZABIJÍ I DRUHÉHO KUCHARETELN. KDYŽ SE TO DOZVĚDĚL, Hned se ods téhovalo. BYCO TO JPATNÉ. PAK BYL OBĚD - POLÉVKÁ A RÝZE s MASEM A HLÉDOU OMÁČKOU. KÉ TO TOU CHUTNACO, A OSTATNÍT VRČITĚ TAICE. Po JÍDLE BYL POLEDNÍK. To JSME (NE VŠICHNI) HRAČI BANG!. K SVACÍNĚ BYL MELOUN, A TAKE ŽE USKUTEČNIL PEJEK. Po PEJKOVÍ JSME JLI DÁL STAVĚT PEC NA PIZZU.

Po STAVĚNÍ JSME JLI NA MALINY, A NABÍRACI JSME JICH DOST. BILI JSME RÁDI, ACE NÉ NA DCOLHO. KDYŽ JSME SE VÍATILI DO MĚSTA, ZJISTILI JSME, že STAROSTA BYL ZASTŘELEN! VJILHNI Z TOHO BYLI VELICE JHUTNÍ. Potom PROBĚHLI VOLBY NOVÉHO STAROSTY. KANDIDATI: DON LVIGI DI BRASSICA, JERIF A SOUDCE SMITH. Poslední byl JERIF, měl dva hlasů, druhý byl SMITH, čtyři hlasů a nový starosta byl BRASSICA s osmnácti hlasů! Večerí nám upěla- la nová kuchyně. Byly SPAGETY, TAICE POBRE- KVĚLI VRAZDAMI MUSEU VŠICHNI POLICISTI JÍT

HLÍDAT, ABY JE NIC NEŠTACO. (VĚTJINA). POTOŘ
SI ROBIN (SHERIFF) SHROMAŽDIL VŠECHNY POLICISTY
A JI ČI JSÍME NA TAJNOU, PŮLEZITOU, POLICEJNÍ
AKCI. BYLA USPĚŠNÁ. VTAŤILI JSÍME JE POMĚRNĚ
POZDĚ, A STÍHU JSÍME SI UŽ JEN POZDAT HLÍDKY.
POTOM UŽ JI VJÍČITU SPAT. UŽ BYLA
TOTIŽ VELKÁ THA.

26.7.1929 - pondělí - Nathy

VZBUDILI JSME SE TAK STŘEDNĚ. BYLO SLUNÍČKO, A DOKONCE NE ZA MRAKEM. BĚŽELI JSME ROZVÍČKA POTOM BYLA SNÍDÁNĚ. BYLA VÁNOČICA. CHUTNALA MOC DOBRE - BYLA TOTIŽ I Z KAKAEM. PO SNÍDANI DRUŽINKY DOKRESLILY SVOJE PATÍRA DO MRAKO-DRAPČE. PO DOKONČENÍ SE MĚLA STAVĚT PEC NA PIZZU. POTOM BYL OBĚD. K OBĚDU BYLA POLÉVICA A RÝŽE S ŽAMPIONY - NĚCO JAKO ČÍNA. BYLO TO DOBRE. PAK BYL POLEDNÍ ČICID. K SVACÍNĚ BYLA BROŠICEV A VÁNOČICA - DOBRÁ KOMBINACE. PO SVACÍNĚ JSME HLAVALI ČÍSLOVICU. HLAČI JSME JI V LESE. PO ČÍSLOVCE SE HOLKY A VEDOUcí ĐOŠLI VYKOURAT. BYLO TO LEPOVÍ! POTOM BYLA VEČERĚ. BYLY BRAMBORY, HOŘTICE A RACIČCI. CETO BYLO JEJTĚ LEPŠÍ! PO VEČERI SE DLOUHO NIC NEDĚVALO. POTOM, AČE POCÍCÍST, MUSELI JÍT NA DALJÍ TAJNU AKCI - OPĚT ÚSPĚŠNOU. UŽ BYLO HODNĚ POZDĚ A TAK JSME SÍ SPAT. HČÍDÍCY NEBYLI. BYLO ASI NĚCO NA JEDENÁCT, NEBO NĚCO NA DVAHÁLT. ALE SPIŠ NA JEDENÁCT.

27.7. 1924 - úterý - NATY

VZBUDILI JSME SE HODNĚ POZDĚ.
BUDÍČEK NÁM UDĚLAL TOMÁŠ. POTOM
BYLA ROZCVIČKA - TU VEDL DESTRO.
BYLA HODNĚ DODRÁT! K SNÍDANI BYL
ROHLÍK S NEDEM. BYLO TO DOBRÉ. PO
SNÍDANI JSME MĚLI NAJÍTUP. STAROSTA
NÁM VŠEM DAL ZA STANY MINUS! A TO
NEBYLO TO NEJHORŠÍ. ZAČÁZAC POCIKISTŮM
NOSIT ZBRANĚ, CHODIT DO BANKY PRO
PENÍZE A DOKONCE JSME MUSELI
UDĚLAT TAKOVÝ VÍC VÍC BEREZDRAN!
BYL JÍM WRESCLING. PODCE VÁHY. TO BYLO
HODNĚ ZÁBAVNÉ, A TRÁVA V KRUTU
BYLA ČÍP PA'L VÍC OTRHANEŠTÍ, SOUTOJ
MĚLA DOKONCE I RONY - S LUIGIT, KOTĚ VSEHNA
DO KRUTU. UJHRAKL LUIGI. BYLI TAM VŽDY
NEJJAČÉ PŘESTAVKY. POTOM BYL OBĚD. K OBEĐU
BYLA POČEVICA, A DRUHÉ JÍDCO BYLI
TESTOVINY. TO BYLO MOC DOBRÉ. NAVÍC HEDĀ
OD TÉ DOBY MUSÍ DOHLÍZET NA HLAJOVÁNÍ!
DOSTÁVÁ ZA TO JEDEN DOLAR. POTOM BYL
POČEDLÍ KLID. PÁRKRAŤ ZAPŘELO, A KLUCI
SE BYLI VYKOUPAT. SICE BYLO SLUNÍČKO,
ALE PRŠELO. (POTOM PŘESTALO). DIVNÉ BYLO,
ŽE JE NEVYTVOŘILA DUHA. POTOM JSME ŠLI
BUĎ DĚLAT PEL, NEBO DĚLAT DŘEVO. JÁ JSEM
BĚLACA DŘEVO. ALE MOC DLOUHO JSME TO
NEDĚLALI. POTOM TOTIŽ ZAČALO PRŠET. LICO JAIC
Z KONVE, SLUNÍČKO UŽ NEBYLO. NALHVLÍ PRŠET
PŘESTALO, A TO JSME ŠLI ZASE PRACOVAT. POTOM, ALE
ZASE ZAČALO. TO JSME SE ZASE MUSELI

SKOVAT V JÍDECNĚ A PRŠECO A PRŠECO. CHVÍLEMI
PŘESTÁVALO, A NA konec PŘESTALO ÚPLNĚ. ALE TO
UŽ NIKDO ZA'DNOU PRAĆI NEHĚL. MY JSME
HRAĆI BANG, NEBO JINÉ SPOCEČENSIČE HRY.
SAMOZREJMĚ, PAŘ LIDI' VZPYCKY JEŠTE NĚCO
DĚLAČO. (NĚJAKOČ PRAĆI). POTOM BYLA VEČERĚ.
K TĚ BYLA KOPROVICA. BYLA SUPERJMAKOZNÍ!
POTOM SE CHVÍCI NEDĚLALO NIC, ALE POTOM
BYL OHENÝ TOMAŠ NÁH HRÁL NA KYTARU.
PO OHNI JSME ŽLI SPAT. BYLI ROZDÁNY ITLÍDICY.

28.7.-1929-STŘEDA-NÁTY

BYLA ROZLVIČKA POD VEDENÍM SMÍCHA.

BYLO ZATAŽENO, ALE NEPOPRCHÁVALO.

POTOM BYLA SNÍDANĚ - CHCEBA S VAIJÍČKOVOU TOMAZÁNICOU. CHŮTKALA VŠEM - AŽ NA KÁJU, KTERÉ BYLO SPATNĚ. PO SNÍDANI, BYL VRESLING.

UŽ NEBYLO TOUHLE PŘESTA VELI, A NAVÍC, JERIF BYL NĚJAK NĚTOUČNEJ.

PŘI VRESLINGU NÁM, ALE REICCI, že už je mu LÍP. PŘI VRESLINGU SE STALA TŘI ZRANĚNÍ: - HAICY - RUICA, KCLÍSTE - RA - MENO, A JEŠTĚ NĚKDO, ALE TO UŽ NENÍ PODSTATNÉ. V RINGU UŽ BYLO MNOHO BCAŤA, A VYTRHANÉ TRÁVY. SLUŽBU JSÍTE SAMOZREJMĚ RUSELI VOLAT Z KUCHYNĚ, PŘOTOŽE TAM BYLA POTŘEBA. Po VRESLINGU BYL OBĚD. Po OBĚDE BYL POLEDNÁÍK.

Po POLEDNÁKU BYLA SVÁČINA, A PO SVÁČINĚ ODPOLEDNÍ ZÁBAVA. POTOM BYLA VECERĚ, A VECERNÍ PROGRAM. POTOM JSÍME JÍLI SPÁT, PLUS HÍNUJ V DESET HODIN.

29.-30.7.1929 PUTAÍK → VLCI - Naty

(Naty)

BYCO POLEDNE JÁ JSÉT ZPOVNA DOSTALA
BALÍČEK. PĚT VĚCI Z NĚHO JSÉT SI
TEHDY VZÁCA SEBOU NA PUTAÍC. ZBALI-
LI JSME SI, POTOM JSME ŽLI NAHORU
Z KRAJKOU DO KŘÍDY. ŽLI JSME OKOLO
PIASŤÁKU. POTOM JSME ŽLI DLOUHO PO
SICNICI, A PAK JSME ZABOČILI DO STÁDLCE.
TAM BYLA PŘESTÁVKA, PŘI KTERÉ JSÉT
JÁ ROZBACILA PRVNÍ LASKAVINU-
GUMOVÉ HYŽI. TROCHU ZAČALO POPR-
CHAVAT, A TAK JSME MUSELI HLEDAT
PLASŤENICKY. CHVÍLÍ JSME ŽLI, A PRJET
PŘESTALO. POTOM UŽ BYCO JENOŽ SLUJÍČKO.
ŽLI JSME LESEM, A PŘI TOM JSME PLAMOVALI, ŽE
SE VEČER VRAĆÍME. VĚDÍCKY, KDYŽ BYLA
PŘESTÁVKA, TAK JSME SI DACI TY HYŽI.

cesta vtičaca hogně rychle, protože po
chvíli už jo byco jen půl kilometru k
tому místu, kde na náj měla čekat
jen z těch osob. chvíli před cílem bylo
oběd. měli jsme polévkou chleba. (opečený)
potom jsme dorčili do hánova - tak se
jmenovalo to místo, tam na nás čekala
matka. ani nebylo tak těžké si přesvě-
dit. když odepjala, vymyslela si plán.
prý, že pojedeme k taboru. dojdece tam
ještě dnes, a přespíme u tábora, na
tom místě, kde jsme křížili říčku.

a potom naš ve čtyři ráno vzbudí
terka, (večka) a pojedeme do tábora.
tam si odložíme batohy, a vezmeme
si granát, abychom si upělaci.

ICAKAO. POTOM, SE VÍ Z MALÍMI BATŮŽÍCY
VRÁTÍME ZPÁTICK NA MÍSTO SPANÍ, A
VYJPIME SE. POTOM V DESET RÁRO BY JSME
SE VZBUDILI A JU NAKUPOVAT. A PAK BY
JSME DOŠLI DO TÁBORA Z ICAKAEI. VJETR SE
PLAN LÍBLIL, A TAK JSME VÝRAZIU.

O PRVNÍ PŘESTAÝCE BYLA VECERE - HOC
POBREÝ FAZOCE. POTOM JSME JU DAL. DALŠÍ
PŘESTAÝKA BYLA POSLEDNÍ A JENOM
KA PÍTI. DAL VÍ JSME JU PLYNULE.

DOČLU JSME DO LEZA KDE JSME HRAJU
JIJKOVKU. ROZTAHUL SI PLACHTU, ALE JEN
POD SEBE, PRÝ, ŽE PRJET NEBUDE. POTOM JSME
SI UDĚLALI CHLEBA S POMAZÁNKOU, PROTOŽE
VJICHNI DOSTALI HCAD. PAK JSME SÍ SPAT.
VEČTYŘI RÁDO ZAČAC NAŠ PLAN. VEDL SE
HOC DOBRÉ. POTOM CO, JSME VYJCI Z TÁBORA,
TAK JSME SE JEVTĚ DO DEJÍTI PROSPALI.
PAK JSME JU NA NAKUP. KOUTICÍ JSME SI
MNOHO ČAJICOMINEC, A KOPLOHY. KOŽE JSME
SI PAK SBALILI VĚCI NA SPANÍ, JU JSME
DO TÁBOURA. TAM BYLA BEZVA SNIDANE
ICOBCHÁ A ICAKAO. UCLIDICI JSME SI
MALE BATŮŽÍCY, A KOŽE JSME JU DO
STANU PRO VELKÉ, TAK JSME ZJISTILI, ŽE
TOMAS JE JICOVAL. HLEDALI JSME A
HLEDALI JSME, AŽ JSME JE NAŠLI VE
STANU **12**. PAK JSME SE UMLI V POTOCE.

BPLO TO PASN. Ü

ŠLI JSME OKOLO MALE STUDÁNKY - TA STUDÁNKA JE Z
BUDOVNA!

POTAK

VÝDÝ

(CHYBA V
METRIKU)

Doňa Lenka

PŘED TÍM PĚŠI JSME RADILI, SSÍPE SI ZRADILI. SAMOPRÉSÍME SE
TO NEOBĚŠÍME BEZ POŘÁDNÉHO ZMATKU, HISTERIE, ZDESEČE VĚCI VÝKŘIKŮ
A ZASE ZMATKU. PO ZBALENÍ VŠECH POTŘEBUJÍCÍ VĚCI NA PŮNKU,
TO JEST OBLEČENÍ A POP. A HLAVOU ŠÍDO. JA' (JAKO LENKA) JSÍME
MĚLA CHLEBA, ŽOS A ŠÍR. S ČÁSEM A SYREM JSÍM PROBLÉM
NEMĚLA, ALE CHLEBA UŽ MI DO BAČLU MUSÍT KURNAT
LÚDA. ZPÁTKY K PŮNKU. PO ZBALENÍ A RAZLOŽENÍ JHO JSÍME
JSME ŠLI SMĚR PEJRÁKÉ MĚSTO (VESPNIČKA), KDE JSME SE MĚLI
SETkat s nějakim čapkem ('člověkem').

NÁŠE CESTA ZAPOČALA U BRODU, JAKMÍLE JSME VTKROČILI
K CESTĚ, SHROUŠÍCI K TROCHU PRUDÉMU KOPEČKU SMĚR STÁDLEC;
POČÍTALI JSME NA SVÝCH ČLOVĚČÍCH (LIPACH), že MÍRNĚ POKŘCLAVÍ.
JELIKOŽ JSME SE TĚŠILI NA JIŽ ZMINĚNÝ KOPEČEK MOU JSME
SI TOHOTO MÍRNÉHO DESTÍKA NEUSÍMALI. PŘVNÍ PŘESÍDKA BYLA
NA ROZcestí, které je v polovině kopce (jak už jsme
psali) vedoucí ke stádcečáku. Tam jsme se rozesíli si výpravlisíkami.
My jsme byli na rozcestí o moment díle, protože paníček
zapomněl mobil v taštičce a musí pro něj běžet. Bez mobilu
bíchom byli v hajecíku zeleném jak si přečtete sami.
DĚT K TÉMATE. OD KŘÍZOVÁTKY (ROZcestí) JSME ŠLI PO
DOBROVICI. CESTOU JSME POTKALI CHCIČON (RHYNOLOU) SPINKU ČI
LÉSAKÉ ŽIVÉ DIVÉ ZVÍŘE. TAKÉ JSME POTKALI PSA JMÉNEM
HAUGLÍ (BOXER), KTERÝ PŘEDOMÍVAL VYSVÁČ. U TOHOTO PSA JSME
SE PORAŠTAVILI, ale ne proto že jsme s něj měli
BOJIT, ABÍCHOM SI VZALI PLASTENY ČI NEPROHOKAVÉ DOPADY.
(z toho mírného destíka se stal silný destík)

V DOBROVICích JSME SI PĚCO KOUZLIL (Já' ne) a POZOROVÁLI
HANICE CO KRAVILI NA PECE S CODKAMI - k pásemu řestí
AK VODÁCKÉ ŠMULE, se cvakla jedna lopuka čplné
u břehu, když chtěli "VYSTROVAT".

PŘESU JSME ŽELEZNÝ HOST A ŠLI. PŘEKRAŤ JSME SI
ZAŠLÍ, ALE DÍK „ÚŽASNÉ“ NAVIGACI KĚKOHO Z TÁBORU JSME
PO NEDNEŠ DLOUHÝCH HOPINÁCH PROCHORENÝCH V LESTECH KONEČNĚ
DOŠLI TAKAM KAM JSME MĚLI. TO VTKONSAU! POTŘEBNÝCH VĚcí
JSME SI ŠLI UDĚLAT LEHÁTO. (VĚSELÁ PRÍHODA - KĚSACÍ KLUCI
NAS SLEDOVALI A MĚLI Z NAŠE HROZNU PRHAUDU. ALE TO NEU
VONO. PŘÍSEL K NÁM KĚSACKES TLUSTES ŠILHAYCI PŘÍD SE
NAŠS NEDSTÍS LEK TAK K NÉM PŘÍSEL ↓
A NA NĚCO SE NAŠ HO VTPRÁVIL)

POHU JSME VSTALI KOSEM DESATÉ. Z
ZABALILI JSME SI, KASNUDACI A POBALILI.
ŠLI JSME PRO KĚSACKE ŠIKO DO
NEBESCI ŽSI VESNICKY. TU JSME PROŠLI
A ŽADUJ OBCHOD TAM NEBYL. (!).

NASTĚSTÍ PAVEL MĚL MOBIL A VŠECHNO DOTLUVIL A MY
ŠLI ČEKAT NA BLÍZKOU VAKOVOU PIŠI ZASTÁVCE. PO CCA
HODÍCE PŘÍSEL SHICH A ROBINEM A NĚCO NÁM PRÍVERLA.

DÍKT!. PAK JSME ŠLI STEDUO ČESTOU ZPÁTICKY DO
POBRONIC. SAMOZDREŠTÍ JSME MĚLI PŘESTÁVKY A OBĚD.
Z POBRONIC JSME ŠLI ZPĚT DO TÁBORU. K
KDYS JSME ŠLI OKOLO TE' MRTVÉ ŠPRNU, PAVEL JI VYROTIL
(ASI NA PAMÁTKU) A PORNAMENTAL NĚCO O ŽAKUDU TE'
ŠRNU (MIMOCHODEM TA ŠPRNU, NEBO CO TO BYLO TAM
MĚLA JENOM KOSTI .. A ŽAKUDEK NA KTERÉM BYCH DÍKT
PAVLON JINAK NAPISAL). BYLO HU TOTOM „MOU PODŘE!“.
Po NÁVRATU Z NAŠE MĚLI NAFOUKAU VLCI NAVOU
LEGRAKI.

PAMÁTKA NA
ZASPOLOU
ŠPRNU (NEBO)
ce)

Doma Želba

Hedvá

Lucka

Pantík

Růžko Lišky

► Baha

Kam? Do Příběnic

Kdy? 29. - 30. 7. 1929

Kdo? LIŠKY => Pepa (Koudy), Filip (Píkous), Kaja (Aúida), Bára, Jakubíček (Jozínek), Péťa (Pečka)

Proč? Potřebovali jsme odstrňnout Floydovu od
jeho ex.

A co jsme cestou prožili? Poslouchejte!

Poté co jsme se rozloučili, jsme vystoupali s našimi „malými“ cestovními batůžky. Od té doby jsme skoro pořád šli a šli a šli a šli (a mezičím tahli Káju)... Poprvé jsme se (na delší dobu) zastavili u občerstvení v jednom kempu u Bečic asi v polovině cesty a pak jsme znova šli a šli...

Kolem půl čtvrté jsme doslova do Příběnic a začali nahoru u zříceniny místo na spaní. To jsme našli, ale v tu chvíli jsme uviděli Fešákovu ex

Vysvětlili jsme jí, jak je Floyd nebezpečný a ona nám slíbila, že už mu prákt nebude a za peníze, které u ní ještě má, pojede na Hawaj. Potom jsme si postavili přistříšku, zahráli pár her Bangy, uvařili špagety a pomalu se uložili k spánku (samozřejmě, že jsme si ještě dluho povídali...)

Ráno jsme vstávali kolem půl deváté, nasnídalí jsme se a zabalili jsme všechno co jsme tam měli (občas i to co nebylo naše). Cestou zpět jsme šli rychle. Kolem jedné hodiny jsme se vydouvali u Stádleckého a uvařili polívku. Po cestě se nám podařilo překecat Jozína a šli jsme do Stádlece

* trasa různě odvádí od suspenz

do obchodu... Potom jsme se vydali k tábora.
V prasečáku se udala legendární hádka Kolík a Jozinem
Pilousem, no skoro se všem, jedna z nejutípnějších
„slovních přestřelek“ zněla: „Kože měla bysí chodit?“
„Ale já chodím!“
Jo na záchod.

Potom jsme dorazili do tábora,
poslechlí si víc historky, výpravovali Ha, ha, ha
řím ty naše...
Prostě pohoda.

→
všichni povinně začaly!

Bára Blážia Koudy (Candy)
Pilous Jozik

Omlouvám se všedrám, že si podepsání družiny
vymyslel první a já ho použila taky. Pečna

31.7.1929 - sobota - Terka"

Návrat STAROSTY - a to totálně
necítíš! Akořt, že má amnesii, takéž
děti seprali historii města a dnešníhož
autobusy provedly starostu po všech
místnostech města.

Po mytí barev a obědě a následné klidné
poledničné klidném oslavili starostovu
výročí 9727 dní (Odm te připomínal).

S Odmem jsem mu myčovali rukávy. Počátku se
spontaně vznikly - Smrk to povídil
mezi kuchyní a jídelnou a děti přivedly
starostu ke zavazadlovým očím a basballovým
růžicím. Starostově Růžáku rozmlátily a děti
myčovaly vzniklé růžice a růžičky po tábore.

Odpoledne byl ještě ráno dle ne
ochamnoucí Noay - ten vyzvali čistky,
druhé byli Vci a třetí Vydry.

Větší byl II. Tomeček včer, kde se děti
většinou fotkaly, vlasti, manželky, kankán a
jedně i zopakovaly lehčí a trvající,
krátkou a krátkou výzvu se staly
klisť a Honzík.

1.8.1929 - neděle - Pantík

Poté, co jsme se vzbudili, jsme odběhlí na rozcháňku. Když jsme se vrátili, všichni si vyzubali čisti a odesli ho shánati, ke které byla českoborská pomazánka. Všechno to chutalo a po shánání jsme si rychle bezetli uklidit věštanech, protože Luda měl každou chvíli začít bodovat. Dopoledne ~~si~~ si každá družina měla postavit nové loniště. Lišky si ho postavili tam jako můstek, kde se loni hráli ty scénky. Pavel nás asi třikrát posílal pro plachtu, potom ještě pro piti, a ze začátku pro patice (takže jsme se dočela prošli). Mezitím přijel můj táta s brašnou (mají tady poslední týden vařit). K obědu byla cibuláčka a svíčková s knedlikem. Odpoledne jsme slyšeli nejaký výstřely a zjistili jsme, že uhořel dona Luigiho. Policie ho hned odesla hledat. Po nějaké době se vrátil Dikoun do tábora, aby přivedl ostatní, že je potřebají pomoci. Tak jsme šli do lesa házeli žíšky po Flugdolých pokusných kteří drželi dona Luigiho. Nakonec jsme ho vyslobodili a utekli do tábora. K večeři byl burgtgulas a nebo knedliky s rajčekem. Mám to chutalo. Dál už si to nepamatuju, ale nejspíš se mi moe nedělo, a šli jsme spát.

2. 8. 1929 - pondělí - Terka

Po klasických raných rituálech, byl následkem policie na kterém bylo klíště vyčnout za zachranu Dona Luigiho a byl již zredukován plat.

Během dne následovala soutěž dřevin na dřevo. A to jde jenom s tím, aby po dřívější spracování dřeva, takže přesněji jenom přinesli dřeva jednorázově nejméně tak, aby bylo nějakým způsobem možné dřevo spracovat a skončit jisté fázi procesu s jedním přeparkem dřeva. Výsledek ještě následuje.

3.8. 1929 - úterý - Terka
INFLACE!

Rané potřeby, hygiena, mítané, ...

A zorganizováno CASINO když dneška
mí vlastní hry + stůl nedostává.

Pocházel ze řady hráčů ne a rarer ne
prohrávalo a myslívalo ale hrané pocházel o...
V poledne přijel rámcový El kobbicha - blížky
přítele Šerifa. Za lecalem sháněl
zorganizoval TISÍC DOLAROVÝ.

Pro jeho zábavu mě kádala druhá
připravila divadlo na téma Divy světa.

S tímto mě mě mě myslívali až li
kromě legrace - například Hana ne
smíšela tak, že mě nenechala hrát.

Z této spousty zájemců jsme ale začali symboli
a rozhodli jsme se pro čistou improvizaci.

Bohužel během premiéry pochopili aktuální
vztahy jen náhodnou organizací.

Už třetí byly záhodné neapostemské půdely i přiběh.

A u Vydra se největší hříček stala

Punklik jako Zářící kometa - díky jejímu
"prátku" jsme pořád o pořádku jak hrané
a hříček zemřeli.

U všechny zde s pěknou kuchyní která zde má
cenu jídla na \$1500 !!!

Nastěněná inflaci odhalení! El kobbicha
jakortko padělatele peněz - a zábavu jeho
"FALSCHING MACHTE!"

Po uklidnění mítance mě stí kouzlené opět

4. 8. 1929 - středa - Puntík

Dopoledne svítilo sluníčko. K snídani byly výborné rohliky se řešenkou. Potom jsme šli střílet po družinkách. (Nevím z čeho jsme stříleli, někdo nám to říkal, ale já si to ne pamatávám) Vídaly je jedna družinka střílela a ostatní dvě hrály hru s frešbem. Ta hra vydry prohlásily, ale nejlip jsme stříleli. K obědu byla galasová polívka a bramborový knedlíky se špenátem a scibuli s uzeným masem. Po poledniáku nám dali nějakou pitomou nerozluštěnou říku. Lüstili jsme to ~~a~~ strašně dlohu a nákonec nám řekli, že to vlastně vydry ani lüstít nemusí, protože už mají všechny indicie. Potom jsme se museli podívat na všechny indicie ještě jednou, a zjistit, jakou barvou jsou napsaný. když jsme to udělali, Pavel chvíli něco počítal, a potom jsme vyrázili směr vydri' loviste. Chvíli jsme tam hledali, a potom to našla Heda. Bgl tam krampáč, řejakej alkohol, provazy, dynamit a naše obálky s penězi. Šli jsme do tábora a našli jsme tam Lišky a Blíků, jak se valí v potoci a hledají indicii. Krátili jsme ostatním družinkám jejich ~~penize~~ penize. Robin nám řekl, že si můžeme přihlásit dalších šest paten. Potom přiběhl Floyd a zařval na Clyda, že všechno podeňal. Potom střílel na řeřiha, ale Bonnie se před něj postavila, takže Floyd trefil ji. Clyde se jí zeptal: „Bonnie, jsi v pořádku?“ Nebo něco takového. Poté co Clyde oslovil Bonnie, Bonnie řeřiho konečně dočvaklo, že jde o hledanou zlodějku. Floyd cítil, řeřif dal zavřít Bonnie a Clyda do vězení a všichni jsme šli za Floydem. Šli jsme směrem na Stádlec.

Nekde po cestě jsme bylo zastřelili. když jsme došli zpátky do tábora, Šerif a soudce Smith se opili a my jsme jí pomohli. Bonnie a Clydeovi se dostali do Mexika. Cestou našli honili Šerif se soudcem Smithem, ale utekli jsme jim. Šel s námi i don Luigi. Cestou zpátky se od nás Luigi oddělil

a my jsme šli sami. U brodu jsme se rozdělili do dvou skupin a říkali jsme do tábora pro věci, aby tak mohli přespat v lovištích. Když se všechny vydaly shromáždit se u brodu, bylo věcí, že jsme do loviště. Krásně jsme se tam vydali. Zalezli jsme si do spacaček a říkali jsme spokojeně spát. To jsme ještě nevěděli, jaký nás ráno čeká probuzení.

5.8.1929 - čtvrtek - Puntík

Ráno jsem se probudila, nic jsem neslyšela a zamíčovala ~~laž~~
jsem ~~šípku~~ skrz slený oči. Viděla jsem jeho, že už je světlé.
Zase jsem usnula. Po chvíli jsem se probudila znova, viděla
jsem že je světlé a slyšela jsem nějaký zvuky. Neřešila
jsem to a spala jsem dál. Až jsem nastala pořádně ~~zvuky~~
vytahkoat a beachla mi uklad petarda. A pak další
a další. Zatímco se odpalovaly další petardy, otevřela jsem
oči a viděla jsem vedoucí, jak kolem naší pobíhaj a říct
na naší ať vstáváme. V tu chvíli jsem měla chuť je zabít
za to že nás vzbudili tak brzo, ale nezbožnalo mi nic
jimho než se zvednout a jít. Po cestě jsem ~~šípku~~ od
Tomáše zjistila že je půl sedmy. **PŮL SEDMY!!!**
Proč naš sakra budi tak brzo? Takže jsme šli do tábora,
tam nás zavřeli do „vězení“ a čekali, jsme na lísce a byly
chtěli jsme spát, ale nesměli jsme se lehnout. Když
přišli Vlci a Lisy dali nám ksnidani chleba a rybičkovou
pomazánku. Po chvíli nám vyměnili normální chleba za
tvrdý, kterej byl určený na včerejší topinky. Po snídani
byl soud. Policijty soud pustil na kauci za 500 dolarů,
ale naši mafiaři (mě, Lenka, Honzika, Maky, Báru, Roudyho
a každú) za více jak 3000 dolarů. Za policijtu jsme
to zaplatili, ale 3000 dolarů nikdo neměl, tak jsme tam
zůstali. Potom byl další soud a ten všem mafiařům
zrasil růžum a nařídil vystěkování do dvou dnů. Všichni
policijti dostali americký občanství. Maky praskla na Luigiho,
že byl vedoucí mafie, Luigi zase praskal Jacka a Josea,
kteří tam ~~byli~~ taky byli. Všichni tři dostali nejakej trest.
K obědu byl kurčí vývar a očka s pátkem.
Po poledničku se rezalo dřevo. Potom jsme měli volno.
**V podvečer se prodávali různé věci, které se používali
při táborských hře. Ja jsem si koapila mafiařský
prsten, protože ten svrš jsem ztratila. Potom**

jsme šli všichni do jídelny, každá družina k jednomu stolu. Každá družina dostala nějaký sladkostí, podle toho kolik mají pater v mrakodrapu. My (Vydry) jsme měli nejvíce pater a dostali jsme zmrzlinu se šlehačkou, já hody, hruškový víno toffife, nektarinky, džasy, čokoládu, oplatky a bonbony. Ten den byl taky tanecní večer. Vydry dostali ještě vlajku. Každý ~~člen~~ Sportik dostal taky diplom. Já ho dostala za nejlepší Zářivou koňetu. Doutfám že na to každej bude zapomene, jíhak se asi zbláznil. Potom se začalo tancovat, byla to sranda, králek a královnou večera byl Jožek a Lenka.